

og dette må antagelig også i fremtiden blive tilfældet, ligesom hidtidige fag specialiseres og deles.

Som eksempler på forøgelsen af fagantallet udover det, der var forudsat ved sidste bygningsudvidelse kan nævnes: almindelig landbrugslære er delt op i landbrugsøkonomi og landbrugsgeografi og handel med 2 professorer; botanikken er delt op i en række specialer fordelt på 2 professorater samt en dendrolog; kemien er delt i et uorganisk og et organisk professorat; fra skovbrugsfagene er teknologien og savværksdriften udskilt som et særligt professorat; inden for havebrugstudiet er der oprettet en selvstændig lærerpost i grønsagsdyrkning; på veterinærstudiet er fagområderne farmakologi, fjerkræsygdomme og levnedsmiddelkonservering udskilt med hver sin selvstændige lærestol; fra plantepatologien er studiet af virus sygdomme udskilt som en særlig afdeling; fra fysikken er undervisningen og forskningen vedrørende anvendelse af isotoper udskilt som en ny afdeling.

2. Undervisningen i en række fagvidenskaber, der hidtil har været doceret fælles for flere studieretninger, vil fremtidig blive delt, da de forskellige studieretningers krav til undervisningens omfang er forskellige. Som eksempel kan nævnes, at de mejeribrugsstuderende i dag må følge de landbrugsstuderendes undervisning i husdyrbrugsfagene. Dette er meget irrationelt, da de to studieretningers krav til denne undervisning er vidt forskellige. Det er en påkrævet modernisering, at der etableres en særlig undervisning i dette fagområde for de mejeribrugsstuderende. Hidtil har det ikke kunnet gennemføres på grund af pladsmangel og mangel på lærerkræfter. Dette er kun et eksempel blandt mange på en uheldig undervisningsform. Det pointeres dog, at dette som anført gælder undervisningen i fagvidenskaberne. For grundvidenskabernes vedkommende er et nært samarbejde om undervisningen for de forskellige studieretninger stadig rationelt og ønskeligt.

3. Undervisningsformen bør fremtidig moderniseres, således at man i højere grad benytter undervisning for små hold i samtale- og øvelsesform til erstatning for de nuværende forelæsninger med 100-200 tilhørere.

Der tænkes her i særlig grad på undervisningen på de tidligere nævnte specialretninger inden for landbrugstudiet. Denne må i vid udstrækning foregå ved de studerendes eget arbejde med øvelser under lærernes vejledning. Dette gælder f. eks. undervisningen i landbrugets jorddyrkning og plantekultur. Til disse to fag er der i øjeblikket ikke knyttet øvelseslokaler, hvilket er til stor gene for levendegørelsen af stoffet.

4. Tilgangen til højskolens licentiatstudium vil fremtidig blive forøget stærkt. Der er stort behov for de herigennem uddannede specialister, og på grund af pladsmangel har højskolen ikke hidtil kunnet uddanne det fornødne antal.

Højskolens forskellige afdelinger får ofte henvendelser ude fra om uddannelse af licentiat til specialopgaver inden for forsøgsvirksomhed o. lign. En videreførelse og modernisering af denne forsøgsvirksomhed kræver specialuddannede videnskabsmænd. Denne rekruttering af unge til videnskaben, som er et af tidens mest brændende problemer på alle områder, er ikke mindst et spørgsmål om fremskaffelse af de påkrævede ydre rammer for den videnskabelige uddannelse. Pladsmangelen på højskolen virker som en skranke i så henseende.

Det er imidlertid i lige så høj grad eller i endnu højere grad højskolens udvikling som forskningsinstitut, der nødvendiggør udvidelser og moderniseringer. Udvidelserne omkring 1920 tog i alt væsentligt kun sigte på at udbygge højskolen som undervisningsanstalt, men navnlig må det fremhæves, at de sidste 25-30 års udvikling inden for den naturvidenskabelige og tekniske forskning har stillet så betydelige krav til den forskning, der er henlagt til højskolen, at de pladsmæssige rammer fuldstændig er sprængt, jfr. det oven for anførte om de nye undervisnings- og forskningsområder. Det bemærkes i denne forbindelse, at næsten alle højskolens forskningsområder er stærkt pladskrævende, idet de forudsætter laboratorier med omfattende installationer, stalde o. s. v. Her skal blot til illustration af udviklingen nævnes forøgelsen af højskolens personale siden sidste store bygningsudvidelse.

	1925	1958
Antal afdelinger	31	42
Antal professorer og docenter og forstandere	33	45
Lektorer	12	18
Videnskabelige medarbejdere	48	120
Tekniske medarbejdere ved labora- torier m. v. (laboratoriemedhjælp, betjente m. v.)	37	ca. 100

Det har allerede i mange år fra højskolens side været erkendt, at en betydelig udvidelse af højskolen var påkrævet, for at der kan gives det voksende antal studerende en tidssvarende undervisning og for, at der kan skaffes de stadig mere omfattende forskningsarbejder den nødvendige plads. Højskolens undervisningsråd nedsatte derfor i 1944 et udvalg til at udarbejde retningslinjer for